

HALKIN KURTULUŞU

17 ARALIK 1979

HALKIN KURTULUŞUNUN İLAVESİDİR. PARA İLE SATILMAZ

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

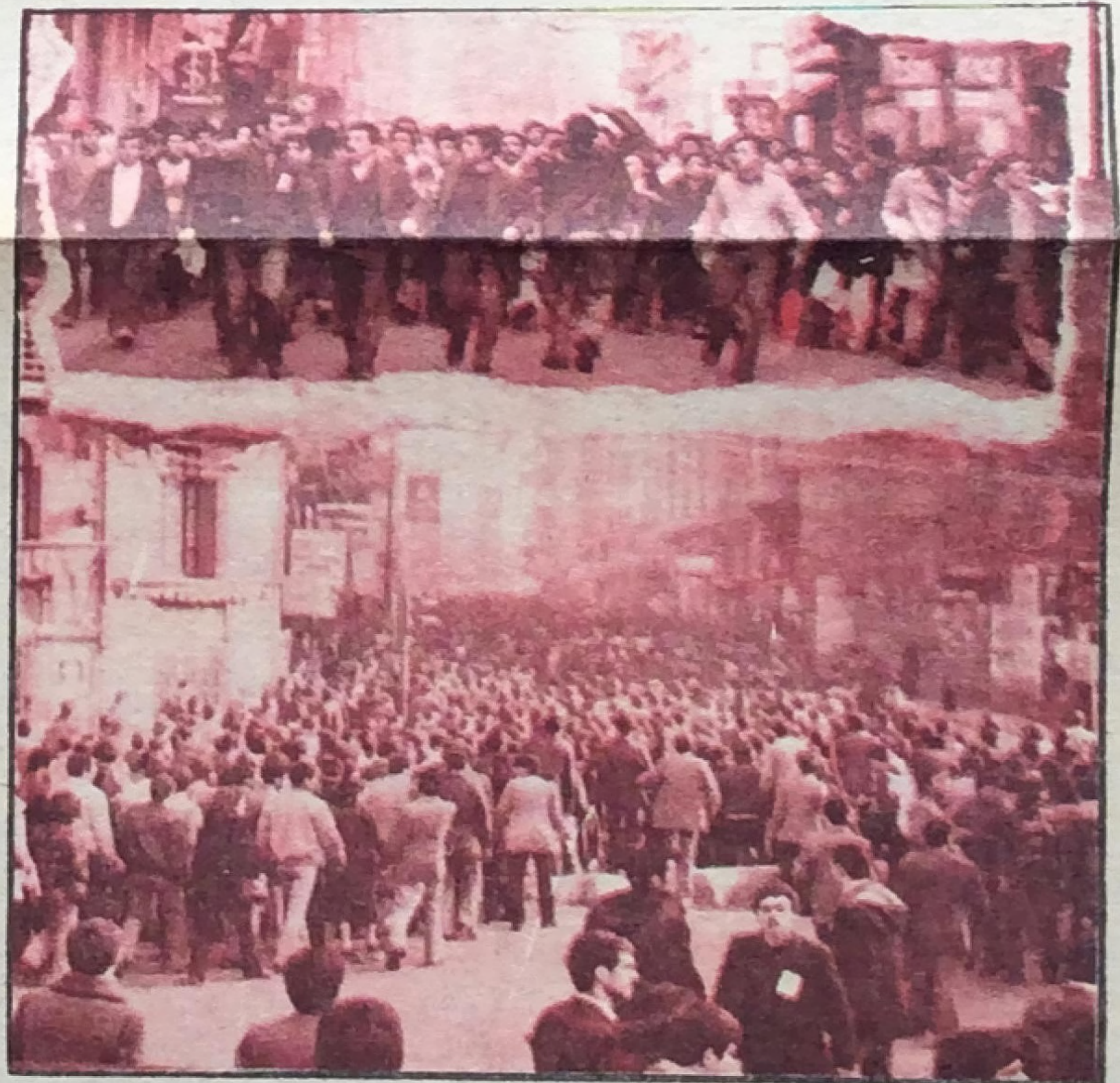
Barikatlar kuruldu. Sokaklar "Yaşasın Türkiye Devrimci Komünist Partisi" nidalarıyla inledi!

Halk Sıkıyönetimin Yasak Zincirini Parçaladı !

9 Aralık 1979. İstanbul olağanüstü günlerinden birini daha yaşıyordu. Şişli'ye giden tüm yollar binlerce asker, polis, panzerler, zırhlı araçlarla tutulmuştu. Görülmemiş önlemler, barikatlar kime karşı kurulmuştu? [illegible]steniyor[illegible] faşist baskı ve terörden bıkmıştı. Faşist diktatörlüğün kanlı sopası sıkıyönetim, halkın canına tak demişti. Faşist devletin desteklediği, finanse ettiği cinayet şebekeleri —MHP, Kontr gerilla— bir cana daha kıymıştı. Bu ne ilkti ne son olacaktı. Her gün onlarca halkın evladı faşistler tarafından katlediliyor. Peşinden "anarşiyi önlemek" bahanesiyle faşist devletin sopası sıkıyönetim halka zulmediyordu. Prof. Tütengil öldürülmüştü. Öldüren[illegible] verenler belli. Arkasından *yine aynı senaryo*; tanklar, toplar, barikatlar sıkıyönetim yine halka zulmediyordu.

Cinayetleri işleyen kimdi? Cenazeye katılmak isteyen onbinler mi? Kime karşı kurulmuştu bu barikatlar? Neden korkuyordu? Evet, korkuyordu komprador patronlar, ağalar, eli kanlı paşalar. Halktan korkuyordu.

Onbinler cenaze törenine katılmak üzere İstanbul Üniversitesine doğru yürüyordu. İstanbul Üniversitesinin önü kuşatılmıştı. Kat kat barikatlar, zırhlılar. Devrimciler, halkı Şişli'de yapılacak törene katılmaya çağırdılar. Bütün engellemelere, barikatlara rağmen on bini aşkın emekçi ve genç Taksim—Şişli arasında birikmişti. Bu arada Şişli'deki törene zorlukla katılan 100—150 kadar öğretim üyesi ve gazeteci dipçik darbeleriyle dağıtıldı. Sıkıyönetim tüm çirkefliğini gösteriyordu.

İKİ YOL VARDI YA TESLİM OLUNACAK, BOYUN EĞİLECEK YA DA YASAK ZİNCİRİ PARÇALANACAKTI

Onbinler sıkıyönetimin yasak zincirlerine, barikatlara rağmen dağılmıyordu. Omuzu kalabalıklar, yığınları tehdite başlamıştı. "Dağılın" diyorlardı. İki yol vardı. Ya teslim olunacak, boyun eğilecek, ya da yasak zinciri parçalanacaktı. Dev—Sol, Kurtuluş, Partizan vs. grupçukların gerici önderleri ve İGD birinci yolu sectiler. Devrimci komünistlerin barikatları yarma teklifini onlar reddettiler. Sıkıyönetim görevlileriyle pazarlığa girdiler. "Burası dar az ileride and içip dağılacağız" dediler. Kitlelerde yılgınlık teslimiyet yaymaya çalıştılar. Çünkü gerici önderlerin yığınlara güveni yoktu. Çünkü onlar, süzülmüş, mücadele kaçkınları idiler.

BARİKATLAR YARILDI SIKIYÖNETİM SÖKMEDİ. SOKAKLAR "YAŞASIN DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ" NİDALARIYLA İNLEDİ

Devrimci komünistler "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Sıkıyönetim de Sökmeyecek" nidaları ile öne atıldılar. Birinci barikat yarıldı. Sıkıyönetim sökmedi. Yığınlar sel gibi Teşvikiye yönüne aktılar. Gerici şefler tecrit olmuştu. Dev—Sol, Dev—Yol **toparlayabildikleri kadar insanla** **and içip dağıldılar.** Nişantaşı'ndaki ikinci barikat da sökmedi. Yığınların önünde ne dayanır ki? Barikatları gören her grupçuğun şefleri and içip sıvışıyordu. Son barikat da parçalandıktan sonra zırhlı araçların geçmesini engellemek amacıyla sokaklara barikatlar kuruldu. Bir yandan barikatlar kuruluyor, bir yandan da "Yaşasın Türkiye Devrimci Komünist Partisi" nidaları ortalığı inletiyordu. Bu arada mavi bereliler kitlelere hedef gözeterek ateş açtılar. Sivil timler çocuk, yaşlı, genç demeden yığınları tarıyordu. Onlarca insan yaralanmıştı. Hiç kimse yılmıyor, hiç kimse çekinmiyordu. Herkes çelikleşmişti. Bir yandan çatışıyor, barikat kuruyor, diğer yandan faşist diktatörlüğü, sıkıyönetimi teşhir eden propaganda yapıyordu.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, ÖĞRENCİLER, AYDINLAR!

9 Aralık'ta olaylar açıkça göstermişti ki, bilim adamlarını, halkın evlatlarını öldüren ellerle, sıkıyönetimi yöneten aynı ellerdir. İkisi birlikte kırılmalıdır.

9 Aralık'ta açıkça görülmüştür ki; "halkın temel hak ve özgürlüklerini koruma, teminat altına alma" bahanesiyle getirilen sıkıyönetim, halkın düşmanıdır. İşçinin, emekçinin, öğrencinin, namuslu bilim adamı, aydının düşmanıdır.

9 Aralık'ta açıkça görülmüştür ki; yasak, baskı zincirlerini parçalamanın tek yolu aktif kitle mücadelesidir.

9 Aralık direnişi açıkça göstermiştir ki; gericiliğin barikatları, tankları, topları halkın mücadelesi, azmi ve cesareti karşısında hiçtir.

9 Aralık direnişi halkın gerçek önderleri ile lafta keskin devrim kaçkınlarını net olarak birbirinden ayırdı.

9 Aralık direnişi açıkça göstermiştir ki, halkın gerçek önderleri Devrimci Komünistlerdir.

9 ARALIK'TA DEVRİMCİ TAVIR PROVOKASYON TEORİLERİNE SARILMAK DEĞİL, SIKIYÖNETİMİN YASAK ZİNCİRİNİ PARÇALAMAKTI

Yıl 1968. Kitlesel mücadele yükseliyor. Halkın, gençliğin yiğit önderleri Denizler, Cihanlar barikatları yarıyor. Amerikan emperyalizminin neferlerini denize döküyorlardı. Onların önlerindeki barikat yalnız faşist diktatörlüğün sivil resmi güçleri değildi. Gerici FKF önderleri Harun Karadenizler, "provokasyona gelmeyelim" vs. çığlıklarla halkın, gençliğin mücadelesini yatıştırmak, engellemek istiyorlardı. Bu hainlerin çoğu bugün TKP, İGD saflarında "savaşım" veriyor.

Yıl 1979. Halkın, gençliğin mücadelesi yükseliyor. İGD'nin kıçından ayrılmayan Dev—Sol, Kurtuluş'un gerici önderleri öncü savaşçılıktan, "akıllı" uslu kitle "önderliğine" terfi ettiler.

9 Aralık'ta ya faşist diktatörlüğün, sıkıyönetimin yasak zincirleri parçalanacak, ya da teslim olunacak, başeğilecekti. Bu "akıllı, uslu" önderler fetvalar verdiler. "Direnmek, slogan atmak yanlıştır", "provokasyon olur", "kitleleri kırdırırız". Aynı nakaratlar 1968'de de dinlenmişti.

Yine Dev—Yol önderleri bir o yana , bir bu yana bakmaktan vazgeçmelidir. 9 Aralık'ta bu arkadaşlar ilk başlarda yine tam "ortadaydı". Sonuçta provokasyon teorileri onları daha fazla etkiledi.

9 Aralık'ta görev, provokasyon teorilerini yeniden hortlatmak, barikatları görünce "ölüm nereden gelirse gelsin" vs. keskin sözlerle and içip, sıvışmak değil, yasak ve baskı zincirini parçalamak, yıkmaktı. Denizlerin, Cihanların mirasını devralan Devrimci Komünistler, 9 Aralık'ta yalnız provokasyon teorilerini değil, sıkıyönetimin baskı ve yasak **zincirini de parçaladılar.**

MARAŞ KATLİAMININ VE SIKIYÖNETİM İLANININ 1. YILINDA

HESAP SORALIM!

● Sıkıyönetimi parçalamak, MHP, ÜGD. MİT, Kontr-gerillayı dağıtmak, Maraş'ı kana bulayan faşist katilleri cezalandırmak için İLERİ !

● Sokakları, meydanları dolduralım, işi yavaşlatalım, işi bırakalım, makinaları, tezgahları durduralım, derslere girmeyelim. Tüm baskı, yasak zincirlerini kıralım

Geçtiğimiz yıl, faşist diktatörlük, onun MHP'si, MİT'i, Kontr-gerillası, halkın iş, toprak, hürriyet, bağımsızlık uğruna yükselen mücadelesini bastırabilmek için tertipler peşindeydi. 24 Aralık'ta Maraş'ta faşistlerin iki ilerici öğretmeni öldürmesi ve halkın cenazelere sahip çıkması üzerine kanlı katliam başlatıldı. MHP ve Kontr-gerillanın çeşitli yerlerden derlediği vurucu güçler, devletin "güvenlik" kuvvetlerinin de desteğinde halka saldırdı. Yüzlerce insan, kadın, çocuk, yaşlı demeden katledildi. İlerici, devrimci pek çok insan saldırıya uğradı. Maraş yakıldı, yıkıldı. Arkasından 26 Aralık'ta "halkın temel hak ye özgürlüklerini koruma, teminat altına alma" bahenesiyle sıkıyönetim ilan edildi. Aslında amaç, yığınların bağımsızlık için, iş, toprak, hürriyet için yükselen mücadelesini bastırabilmekti.

CHP hükümeti ve gerici yöneticileri de bu tertibe alet ve destek oldu. "demokratik" sıkıyönetim vs. demagojiler altında işçi sınıfına ve halka karşı yoğun bir *ekonomik-siyasi saldırı başlatıldı.*

Yıl 1979. Kanlı katliam ve sıkıyönetimin ilanının 1. yılına yaklaşıyoruz. Maraş katliamının sorumluları ve arkasındaki güçler biraz daha açığa çıktı. Sıkıyönetimin gerçekte kimlere yaradığı, kimleri hedef aldığı biraz daha açığa çıktı. Kısacası tüm barikatlara rağmen yığınların mücadelesi engellenemedi.

Halkın yükselen mücadelesi karşısında hakim sınıflar daha da zor duruma düştü. Reformist CHP hükümeti iflas etti. Emperyalistler, hakim sınıflar açısından işlevi biten Ecevit hükümetinin yerini faşist AP hükümeti aldı. Tellaklar değişti. Ama, amaç yine aynı; giderek daha da derinleşen, gelişen, bağımsızlık, toprak, hürriyet mücadelesini bastırabilmek.

İşçi sınıfımıza ve emekçilere yeni saldırılar tezgahlanıyor. Geçmişte CHP hükümeti tarafından hazırlanan yeni baskı ve zulüm tedbirleri yine gündemde. Zamlar başladı, yenileri gündemde. İşten atılmalar çoğaldı. Pek çok işyerinde ilerici ve devrimcilerin tasfiyesi gündemde.

Faşist Demirel'in daha koltuğa oturmadan yaptığı ilk iş, işçilere saldırmak oldu. Kağıt ve selüloz işçilerinin, çimento işçilerinin grevleri, sıkıyönetim sopası sallanarak ertelendi. İşçi sınıfımıza ve halka yönelik saldırılar yoğunlaştı. Namuslu demokrat bilim adamlarına yönelik suikastler arttı. Her gün onlarca halkın evladı katlediliyor.

Emperyalistlerin, hakim sınıfların aleti AP hükümetinin programı ve yeni tedbirleri, CHP yöneticileri başta olmak üzere "demokrat" geçinen pek çok örgüt ve kişi tarafından "ara rejim" korkuluğu sallanarak destekleniyor.

Evet, yıl 1979. Maraş katliamının sorumluları ve destekçileri bizlere karşı daha güçlü bir cephe kurmak, yeni saldırılar, katliamlar düzenlemek peşindeler.

Ama onların unuttukları bir şey var: Onlar, işçi sınıfı ve emekçi halkın gücünü unutuyorlar! Onlar, işçi sınıfı ve emekçi halkın gerçek önderi Devrimci Komünist Hareket ve diğer devrimci hareketlerin gücünü unutuyorlar.

Bu güçler, yeni Maraşlara izin vermeyecektir!

Bu güçler, faşist diktatörlüğün kanlı sopası sıkıyönetimi parçalayacaktır!

Bu güçler, Maraş katliamının sorumlusu MHP, MİT, Kontr-gerillayı —ve onların destekçisi faşist devleti— dağıtacaktır!

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, TÜM İLERİCİ, DEVRİMCİ VE DEMOKRATLAR !

Proleter devrimci hareket sizleri Maraş katliamı ve sıkıyönetimin ilanının 1. yılında mücadeleye çağırıyor!

İşçiler, emekçiler, devrimciler, demokratlar!

Zulüm, [illegible] yor! İşkenceler durmak [illegible] yor! Eğer biz bütün halk güçlerinin çelikten birliğini faşist diktatörlüğün, katillerin karşısına dikmezsek, mücadele etmezsek, Maraş ne ilkti ne de son olacaktır!

Fabrikalarda, atölyelerde, işyerlerinde, okullarda, her alanda Maraş katliamını ve sıkıyönetimi protesto edelim. Sokakları, meydanları dolduralım. İşi yavaşlatalım, bırakalım; makinaları, tezgahları durduralım, derslere girmeyelim. Tüm baskı, yasak zincirlerini kıralım!

Bütün halk güçleri, bütün anti-faşist demokrasi güçleri bunun için biraraya gelelim, güç ve eylem birliği yapalım.

Bu protesto eylemleri bütün çalışanların genel grevi yolunda atılan yeni ve ileri bir adım olsun.

- MARAŞ'I KANA BULAYAN KATİLLERİ UNUTMADIK !
- MARAŞ KATLİAMININ SORUMLUSU MHP, ÜGD, MİT, KONTR–GERİLLA'YI DAĞITMAK İÇİN İLERİ !
- SIKIYÖNETİMİ PARÇALAMAK İÇİN İLERİ !

Genel Greve Hazırlanalım

Bugün faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı ilerleyen mücadelemizi organize etmek, tümünü aynı potada devrim hedefine yöneltmek ertelenemez bir görevdir. Tek tek, birbirinden kopuk mücadele ve eylemlerimiz faşist diktatörlüğe güçlü darbeler vuramaz. Yükselen mücadelemizin ihtiyaçları daha birleşik, güçlü, militan eylemleri ve mücadele biçimlerini gündeme getirdi. Bu eylem ve mücadele de, tüm ezilen ve sömürülen yığınların GENEL GREVİ'dir.

Devrimci Komünist Hareket, hakim sınıfların istikrarsızlığının, korku ve telaşının iyice belirginleştiği ve şartların olgunlaştığı bir dönemde GENEL GREVE HAZIRLANALIM çağrısı yapıyor. Devrimci Komünist Hareketin çağrısı milyonlarca kitleyi kazanmayı ve birleşmeyi amaçlamaktadır.

Faşist diktatörlüğü yıkma, Devrimci İşçi-Köylü Diktatörlüğünü kurmak, tüm halkın topyekun silahlı ayaklanması ile mümkündür. Tüm halkın silahlı ayaklanması, en üst mücadele biçimidir. Ülkemizde bunun şartları şimdilik yoktur. Böyle genel bir muharebeye ancak tek tek, en küçük muharebeleri örgütleyerek, geliştirerek, birleştirerek varabiliriz. İşte tüm çalışanların genel grevi en üst mücadelelerin yolunu açan birleşik, güçlü mücadele biçimlerinden biridir.

Biz, Devrimci Komünistler, bir genel grevle her şeyin halledilemeyeceğinin bilincindeyiz. Ama biz mücadeleci, militan genel grevden yanayız. Düzenin sınırları içine hapsolan "yaslar", düzenin temellerini yıkmayı hedeflemeyen mücadeleler bizim tavrımız olamaz.

Bugün yığınların mücadelesinin genel greve doğru gittiğini hisseden revizyonistler, reformistler, sendika ağaları "Demokratik Platform", "Çalışanlar Kurultayı" vs. tezgahlarla mücadeleci bir genel grevin militan mücadelelerin önünü kesmek, karartmak hevesindedirle. Biz onları 15 – 16 Haziranlardan, DGM direnişinden tanıyoruz. Bizler bu ihanetleri unutmadık. Bu ihanet şebekesinin tertiplerini parçalayan, gericiliğe güçlü darbeler vuran, yüreğine korku salan bir genel grevi hazırlamak Devrimci Komünistlere ve yiğit işçi sınıfımıza düşen başta gelen görevlerden biridir.

Yine Genel Greve hazırlanırken, yiğit işçi sınıfımız, sömürüye, zulme, karşı mücadelenin öncüsü, en devrimci, en kararlı sınıf olduğunu unutmadan, kendi dışındaki sınıf ve tabakaların mücadelesine önderlik etmeli ve desteklemelidir.

Militan bir genel grev ancak tek tek işyerlerindeki, bölgelerdeki mücadelenin yükseltilmesi ve birleştirilmesi ile mümkündür.

Mücadeleyi yalnızca ekonomik-mesleki taleplerle sınırlamak, bizleri düzenin sınırları içine hapseder. Zaten gericiliğin istediği de budur. Daha etkin, birleşik, militan bir genel grev siyasi talepler temelinde yükseltilebilir Onun için;

* Sıkıyönetimin kaldırılması,
* MHP, ÜGD, MİT, KONTR–GERİLLA'nın dağıtılması,
* Zamların geri alınması, işsizlik ve pahalılığın önlenmesi,
* Tüm çalışanların grevli, Toplusözleşmeli sendika hakkı için GENEL GREVE HAZIRLANALIM

Fabrikalarda, atölyelerde, işyerlerinde, okullarda grev grupları kuralım. Tüm ilerici, demokrat ve devrimci örgüt ve kişileri yukarıda ileri sürdüğümüz talepler etrafında grev grupları, gerçek mücadele komiteleri kurmaya çağırıyoruz.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, ÖĞRENCİLER, AYDINLAR !

Gericilik şaşkınlık içinde! Faşistler korku içinde! Çünkü onlar bizden korkuyorlar! Korktuklarını başlarına getirelim! Kan, zulüm, çirkef dolu dünyalarını başlarına yıkalım! Devrimci Komünistler önderliğinde GENEL GREVE HAZIRLANALIM !